Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien Basileae, 1565

Panis

urn:nbn:de:bsz:31-102436

SENTENTIA.

Christi cibus est inexhaustus. Plus habes Christus, quam egent homines.

PANIS. Ioan, 6.

ARGVMENTVM. lesus de uiuifico pane, hoc est de seipso, disseritapud Iudæos.

Iudæi, Iefus, Discipuli, Petrus.

Agister, quando huc uenisti? IE. Vos pro-I fecto me quæritis, non quia miracula uidistis, sed quia pane satidti estis. Procurate cibum non interiturum, sed in omnem perennitatem permansu rum, quem quidem ego uobis dabo. Nam me pater comprobauit Deus. IV. Quid agemus, ut diuina opera faciamus? IE. Hoc est diuinum opus, ut fidem babeatis ei quem misit Deus. IV. Quodergo tui specimen das, ut eo ui so tibi credamus quid ta le facis, quale fecit olim Moses? quo duce maiores no Ari manna uixerunt in solitudine: quemadmodum li teris proditu est, Panem de cœlo dedit eis comedendum. 1E. Non Moses(mihi credite)2 panem uobis de coelo dedit : fed meus pater uerum uobis de coelo a scilice panem dat. Nam Dei panis est, qui de coelo descen- rum. dit, & uita dat hominu generi. Iv. Domine, da nobis perpetuò panem istum. IB. Ego sum panis uitalis. Qui uenit ad me, no efuriet: & qui mihi fide habeta

RVM s dimittes, at

o fibi cibs-

non habent. uoseiscibum.

tantum bomi-

quantum lice

e uiri, ut mulie

te earnin cuus ad tam und

leo:nam duca-

inde adfing

. Quothan

habet quinqu

prateres mi

ultos! I. Ale

idi graminedi

quinquagent

ter calesis, of

neque in male

copiofieres

nium naturan

ijs multiplica-

girabiliter (d

tem recognolis

os in omnes:

\$180

etatena

DIALOG. SACRORVM babet non sitiet unquam. Sed hoc uobis dico: er uidistis me, neque fidem habetis. Quicquid mibi dat pater, ad me ueniet: er uenientes ad me non eijcio fo ui à Deo ras. Descendi enim de cœlo, b no ut mea, sed ut eius is eft, is qui me misit, uoluntati paream. Hec est autem eius fuz, fed qui me misit, patris ueluntas, ut ex eo omni quod mi poluntarere dehi commisit, nihil perdam, sed id ultimo die exuscibet. tem . Hæc est autem eius qui me misit uoluntas, ut quifquis filium afficit, eig credit, is uitam æternam adipiscatur, & ame ultimo die in uitam reuocetur. ta con- Iv. Non ne hic est lesus e losephi filius, cuius nos ifolent, patrem matremq; nouimus! Q no pacto igitur ait, fe de cœlo descendisse? 12. Ne mussate inter uos. Nemo potest ad me uenire, nift patre, qui me mifit, trahente eum, à me ultimo die in uitam reuocandum. Scriptum est in uatibus, omnes sore divinitus doctos. Quisquis ergo ex patre audiuit er didicit, is ad me uenit: non quia patrem quisquam uiderit, nisi qui est à Deo, is patrem uidit. Credite mihi, qui mihi fidit, is uitam habet æternam. Ego sum panis uitalis. Manna usi sunt maiores uestri in desertis, er tamen mortui sunt. Hic est panis qui de colo de Scendit, eiusmodi, ut qui co uescatur, non sit moriturus. Ego sum panis uiuus, qui de cœlo descendit: quo pane qui uescetur, uiuet in perpetuum. Panis autem quem ego dabo, caro mea est, quam pro humani generis uita dabo. IV. Quomodo potes

withic nobis car Hochobis confi dentis, er lang tis uitam in uob o bibit meum | o ego cum in enim mea uere e botus. Qui mea hibit, is in me me mut pater quir wie qui me co if panis qui de mest, quam me nortui funt. Ho braum. D. J is. Ergo hoc uideatis ed afcer to nobis ab furdi lent, is in terr is accipienda, u a. Nam caro qu iam comedendi dequaratione u penem comedit uit, (id quod mi

citur)is me com

bis, qui fidem no

RVM LIBER IIII. test hic nobis carnem suam dare comedendam? I E. dico:25 ui-Hocuobis confirmo, nisier carnem meam comesuid mibi dat deritis, & sanguinem meum biberitis, non habeenon elicio 6 tis uitam in uobis. Qui comedit meam carnem, ee feduteins o bibit meum fanguinem , habet uitam æternam: ed autem cius & ego eum in uitam reuocabo ultimo die . Caro omni duod mi enim mea uere est cibus, or sanguis meus uere est no die exulcipotus. Qui mea carne uescitur, meumq; sanguinem t nolumbis, ut bibit, is in me manet, er ego in co. Quemadmodum itam eternas uiuit pater qui me misit , ita er ego per patremuiam renocetar. no: qui me comedet, is quoque per me uiuet. Hic ius, chius no est panis qui de colo descendit: cuius longe alia o igitur at uis est, quam mannæ qua usi maiores uestri, tamen inter uos.No mortui funt. Hoc pane qui uescitur, uiuet in sempime mifit,me ternum. D. Dura uox, quis eam audire posit? reuocandim. 18. Ergo hoc uobis absurdum uidetur: Quid si me divinitis douideatis eo afcendentem, ubi eram ante: Non ne mul it or didicit, is to nobis absurdius uidebitur, ut qui in cœlum ascens quam uideni, derit, is in terris comedatur? Non funt mea dicta edite mihi,an ita accipienda, ut dicam ipfam carnem meam comego fum peni di. Nam caro quidem nibil iuuat: fed est diuina quatri in defents, dam comedendi ratio, qua uita eterna comparatur, qui de calo le de qua ratione uerba facio. Nam quemadmodum qui non fit moripanem comedit, is per panem uiuit: ita qui per me ui coelo desceruit, (id quod mihi credendo, er à me pendendo effin perpetual. citur)is me comedere dicitur. Sed funt quidam ex uo. nea est, quan bis, qui fidem non habent. Hanc ob causam dixi uonomodo pobis

216 DIALOG. SACRORVM

bis , neminem posse ad me uenire , ni si hoc ei datum fuerit à patre meo. Iam uero multi à me propteres discedunt. Quid uos?num etiam uultis discedere? P. Domine, quem adeamus? tu uerba uitæ eternæ habes: er nos credimus er nouimus, te effe Christum, Dei uiuentis filium. I E. Equidem uos duodecim ele-Ri, fed uestrum unus diabolus est.

SENTENTIA.

Animæ cibus magis est procurandus quam corporis. Vt pane corpus, sic ucritate (qui Christus est) anima pascitur.

PRAEPOSTERI. Matth.is.

Marc. 7.

ARGVMENTVM.

Iesus à Phariseis & scribis de discipulorum fuorum illotis manibus reprehenfus, in illos reprehensionem retorquet, demostratq; peca catum non extra, sed intus esse in animo.

> Pharifæi & Scribæ, Iefus, Discipuli, Petrus.

Tomines is plus

Vr 2 faciunt discipuli tui contra institutum antiquorum, ut cibum capiant illotis maniere fo- bus? 1. Curer uos contra præceptum Dei faciit quam tis instituto uestro? Deus enim (uti ait Moises) pa-Dei. rentem utrumq; coli præcepit: er si quis patrimatri ue maledixerit, cum morte mulctari. At uosita bomi-

bomines inflitu naria à se in fis rentum utilitate nibil ad illam be parentibus face naria conferant bent, subuenian ptum rescidisti in quibus dum precepta omitt brum, or cater ticimatus est de s luad me ore a mo procul à me lulis praceptisi te omnis multi trat per os coin os, hoc uerò coi resadaudiendu rifessifto tuo d apatre meo coe nite eos: duces cus cecum duce difere nobis se

Nos tardi estis ?

extrinfecus in h

nare; non enim